

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 18.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **9485** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.171, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДП) във вр. с чл. 145– 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. И. А. от [населено място] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 22-4332-003663/26.07.2022г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП на И. И. А. е наложена ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане.

В жалбата е направено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед. Твърди, че му е връчена покана за доброволно изпълнение за предаване на СУМПС, въпреки липсата на изрично мотивирано разпореждане на основание чл.60 от АПК в ЗППАМ. Счита, че не е налице нито едно от основанията, визирани в чл.60, ал.1, АПК, а и органа не е изложил мотиви във връзка с действително допуснатото предварително изпълнение на заповедта.

Ответникът при изпращане на административната преписка в съда, не е изразил становище по искането за спиране.

Като обсъди доводите, изложени от жалбоподателя в подкрепа на искането, съдът в настоящия състав намира следното:

Искането за спиране е направено от надлежна страна- адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

В конкретния случай със Заповед за прилагане на принудителна административна

мярка (ПАМ) № 22-4332-003663/26.07.2022г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, спрямо И. А. е приложена принудителна административна мярка на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, за това, че на 21.06.2022 г., в [населено място], в около 21:00 часа , по [улица]от [улица]управлявал лек автомобил „Тойота“, с рег. [рег.номер на МПС] и видно от П. №361/22.06.2022 г. е установена концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, а именно 1.71 промила, за което му е съставен АУАН № 027330/23.07.2022 г. Със специалната норма на чл. 172, ал.6 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Т.е. налице е допуснато по силата на закона предварително изпълнение, поради което не следва в акта да бъде постановено такова на основание чл.60 АПК. В тази връзка съдът намира за неоснователен довода на жалбоподателя относно липсата на мотивирано разпореждане по чл.60, ал.1 АПК.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Законът за движението по пътищата не регламентира основанията, при които съдът може да спре изпълнението на административния акт, поради което в случая е приложима нормата на чл. 16б, ал.4, вр. ал.2 от АПК. Съгласно чл. 16б, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон /в случая ЗДвП/, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 16б, ал. 2 от същия кодекс. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на Общото събрание на съдиите във ВАС. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. Следователно, за да спре допуснатото по силата на закона изпълнение съдът следва да установи, че то би могло причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно, а именно да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

В процесния случай жалбоподателят не сочи и не ангажира доказателства относно причиняване на значителни вреди в резултат на предварителното изпълнение на наложената ПАМ. Т.е. не се излагат сериозни аргументи, съобразно посочените законови критерии за спиране изпълнението на акта. Априори, не се установява наличие на противопоставим интерес, който по степен на важност да е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК.

Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на заповедта, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им, което в случая не е сторено.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на наложената ПАМ.

По изложените съображения съдът счита, че не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. И. А. за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-003663/26.07.2022г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: